

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200646
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4019200646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Zdenka Reisenauerová, v právnej veci žalobkyne: W. V., narodená XX. V. XXXX, bytom v A., D. č. XXXX/X, právne zast.: JUDr. Pavlom Konečným, advokátom a konateľom LawService, s.r.o., so sídlom vo Zvolene, Stráž č. 3/223, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Chlumeckého č. 2, za účasti: M. B., narodený XX. P. XXXX, bytom v R., T. č. XXX/XXX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 25. októbra 2019, číslo: VoÚ 59/2019/Pop, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16. júna 2021, č. k. 11S/170/2019-202, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 16. júna 2021, č. k. 11S/170/2019-202 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SPP“) zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 25. októbra 2019, číslo: VoÚ 59/2019/Pop, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 29. apríla 2019, číslo V-5545/2015. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z. z.“) zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, 3, § 5 ods. 1, § 11 ods. 1, 2, § 12 ods. 1 písm. a/, f/, § 18 ods. 2 písm. a/, § 22 ods. 1, 2, 5, § 28 ods. 1, 2, 3, § 31 ods. 1, 3, 7, § 79l ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z. z., § 1 ods. 1, 12, § 3 ods. 1, 2, 4, 5, 7, § 6b ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“), § 3 ods. 1, 2, 4, 5, § 32 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku a v zmysle právnej úpravy ustanovenej SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Krajský súd za podstatnú považoval skutočnosť, že v priebehu začatého katastrálneho konania vedeného pod zn. V 5545/2015 bola prvostupňovému správne mu orgánu dňa 22. júla 2015 doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 20. júla 2015 o zápis predkupného práva štátu,

prílohou ktorého bol zoznam pozemkov podľa katastrálnych území, na ktorých je potrebné vykonať zápis predkupného práva štátu a osvedčenie z 13. júla 2015, číslo 20801/2015-1000-33509 o tom, že stavba „Vybudovanie strategického parku“ je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Z predmetnej žiadosti o zápis predkupného práva štátu a z pripojených listín vyplýva, že vláda Slovenskej republiky uznesením z 08. júla 2015, číslo 401/2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii. Prílohu č. 1 k tomuto osvedčeniu tvoril zoznam pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území D., D., V., R. (medzi ktorými bol uvedený i tu dotknutý pozemok registra „C“ ako parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 609 m²). Žiadosť Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 20. júla 2015 o zápis predkupného práva štátu v súlade so zákonom č. 175/1999 Z. z. k tam uvedeným pozemkom bola zaevidovaná na prvostupňovom správnom orgáne pod zn. Z 5113/2015 a tento spis Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor správneho súdu i predložil v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 11S/16/2016, pričom táto skutočnosť bola súdu známa z jeho predchádzajúcej rozhodovacej činnosti vo veciach správnych žalôb týkajúcich sa žalobkyne a žalovaného, ktorým bol Okresný úrad Nitra, respektíve správnych žalôb, kde ako žalobca vystupovala spoločnosť W. s.r.o. a žalovaným bol Okresný úrad Nitra. Z uvedeného potom vyplýva, že s poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. v znení účinnom od 07. júla 2015 vzniklo dňom 08. júla 2015 predkupné právo štátu k pozemkom, na ktorých sa má realizovať významná investícia a ktoré boli identifikované v prílohe č. 1 k osvedčeniu z 13. júla 2015, pričom je nesporné, že sa medzi nimi nachádza i pozemok registra „C“ ako parc. č. XXXX v katastrálnom území R. a prvostupňový správny orgán (Okresný úrad Nitra katastrálny odbor) získal vedomosť o existencii tohto práva najneskôr dňa 22. júla 2015. Napriek tejto nespornej skutočnosti plynúcej zo spisu č. Z 5113/2015, prvostupňový správny orgán postupoval tak, že dňa 31. júla 2015 vydal rozhodnutie, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v katastrálnom území R. zapísanej ako pozemok registra „C“ parc. č. XXXX v prospech žalobkyne a bez toho, aby sa zaoberal existenciou predkupného práva štátu, respektíve z predloženého administratívneho spisu nevyplýva a nie je zdokumentované, či vôbec pri svojom rozhodovaní posudzoval i túto skutočnosť.

4. Z § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov účinnom do 30. júna 2016 vyplývali pre prvostupňový správny orgán rozsiahle povinnosti pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a do jeho kompetencie pri rozhodovaní o vklade patrilo okrem iného skúmať i to, či predávajúci bol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, respektíve, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou neboli obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza, či sa neprieči dobrým mravom a taktiež bolo jeho povinnosťou prihliadať aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Vyššie uvedené ustanovenie v znení účinnom do 30. júna 2016 obsahovalo odkaz napríklad na zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, Občiansky súdny poriadok, zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Jednalo sa teda o demonštratívny výpočet právnych predpisov, na ktoré odkazuje § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. Predkupné právo štátu k nehnuteľnosti parc. č. XXXX v katastrálnom území R. vzniklo zo zákona dňa 08. júla 2015, teda v rovnaký deň, ako bola uzavretá kúpna zmluva medzi M. B. a žalobkyňou, pričom prvostupňový správny orgán sa o jeho existencii dozvedel dňa 22. júla 2015, napriek tomu však z týchto skutočností pri svojom rozhodovaní dňa 31. júla 2015 (keď povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne) vyvodil záver o dôvodnosti povolenia vkladu. Pokiaľ sa tento správny orgán s existenciou zákonného predkupného práva štátu k vyššie označenej nehnuteľnosti, ktoré vzniklo dňa 08. júla 2015 priamo na základe vyššie citovaného zákona, žiadnym spôsobom nezaoberal a nevysporiadal, respektíve vysporiadanie sa s touto skutočnosťou z predloženého administratívneho spisu a ani z rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva nevyplývalo, podľa názoru krajského súdu pochybil, a teda, potom protest prokurátora bol podaný dôvodne a v záujme odstránenia tohto pochybenia.

5. Vo vzťahu k otázke predkupného práva krajský súd podporne odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 09. apríla 2013, sp. zn. 1Sžr/103/2012, z ktorého vyplývala pre správny orgán pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povinnosť prihliadať i na existenciu predkupného práva štátu a toto právo posudzovať (v kontexte s iným hľadiskami a kritériami, ktoré je povinný skúmať) ako skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu. Tiež poukázal na rozsudok najvyššieho súdu z 18. mája 2018, sp. zn. 6Sžrk/3/2018 (publikovaného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 6/2018 pod č. 54/2018), z ktorého vyplýva, že cit.: „I. Zmluvná voľnosť vlastníkov pozemkov, ku ktorým sa viaže zákonné predkupné právo štátu (§ 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov),

je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja tieto prednostne ponúknuť na kúpu štátu. II. Neprihliadnutie katastrálneho úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností na existenciu inštitútu zákonného predkupného práva štátu, ktoré obmedzuje zmluvnú voľnosť povinného subjektu, je v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a porušením zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, a to i vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo ex lege až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“

6. Krajský súd ďalej uvádzal, že v predmetnej veci prvostupňový správny orgán (rovnako i žalovaný) vychádzali z právneho názoru vyjadreného v rozsudku najvyššieho súdu z 21. novembra 2018, sp. zn. 10Sžrk/7/2018, ktorý sa týkal práve nehnuteľnosti parc. č. XXXX v katastrálnom území R. a konania vedeného na prvostupňovom správnom orgáne pod č. V 5545/2015 (vo veci návrhu zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 medzi predávajúcim M. B. a žalobkyňou ako kupujúcou), v ktorom najvyšší súd okrem iného konštatoval, že cit.: „(...) medzičasom už bola vyjasnená otázka, či si štát predkupné právo k danej nehnuteľnosti aj reálne uplatní, nie je už potrebné v ďalšom konaní túto okolnosť zisťovať, ale bude už bez ďalšieho možné vydanie meritórneho rozhodnutia, teda rozhodnúť o návrhu žalobkyne na vklad v zmysle § 31 ods. 3 katastrálneho zákona ...“ a že „... v danom prípade nenastala absolútna neplatnosť právneho úkonu - predmetnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, pretože podmienky platnosti sa skúmajú vždy ku dňu uzavretia zmluvy. V čase uzavretia zmluvy neexistovala právna úprava brániaca realizácii predmetu zmluvy. Táto situácia nastala dodatočne, po uzavretí zmluvy, ale v čase pred rozhodnutím o vklade. Správny orgán musí rešpektovať platný a účinný právny stav vyplývajúci i z právnych predpisov, ktoré nadobudnú účinnosť k času jeho rozhodovania, a ktoré nepravou retroaktivitou zasahujú do právneho vzťahu. Správny orgán musí rešpektovať právny stav vyplývajúci z verejnoprávnych predpisov. Kasačný súd uvedenú situáciu hodnotí ako dodatočnú právnu nemožnosť plnenia, ktorá objektívne nastala pred rozhodnutím o vklade. Záonné predkupné právo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. spôsobuje s účinkom nepravej retroaktivity dodatočnú právnu nemožnosť plnenia zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na ktorú skutočnosť správny orgán rozhodujúci o návrhu na vklad je podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. povinný prihliadať (obdobne rozhodnutia kasačného súdu sp. zn. 3Sžrk/5/2017 z 30.05.2018, sp. zn. 10Sžrk/8/2017 z 19.06.2018, sp. zn. 10Sžrk/6/2018 z 24.10.2018)“.

7. Ďalej musel prvostupňový správny orgán prihliadať i na tú skutočnosť, že po zrušení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa z 31. júla 2015, číslo V 5545/15 (o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne) rozhodnutím z 30. októbra 2015, číslo UP 57/2015-7 bol ako vlastník parc. č. XXXX v katastrálnom území R. opätovne zapísaný jej pôvodný vlastník M. B., čo preukazuje i list vlastníctva č. XXXX z 18. januára 2016 a zo 17. februára 2016. M. B. ako predávajúci uzavrel kúpnu zmluvu č. 30203/5123/2015/R./007/2962 dňa 03. marca 2016 so spoločnosťou V., s.r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej bola parc. registra C KN č. XXXX v spoluvlastníckom podiele predávajúceho 1/1 a prvostupňový správny orgán (Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor) rozhodnutím z 10. júna 2016, číslo V 3630/16 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v katastrálnom území R. zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok registra C KN parc. č. XXXX v prospech spoločnosti V., s.r.o. na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy. Ďalším rozhodnutím z 24. júna 2016, číslo V 6219/16 prvostupňový správny orgán povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností i k nehnuteľnostiam v katastrálnom území R. zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, medzi ktorými bol i pozemok registra C KN parc. č. XXXX v prospech spoločnosti V., s.r.o. na základe kúpnej zmluvy č. 20160027 z 21. júna 2016 uzavretej medzi spoločnosťou V., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou V., s.r.o. ako kupujúcim. Súčasťou administratívneho spisu je i právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky o vyvlastnení z 18. augusta 2016, číslo OU-NR-OVBP2-2016/032185-53, ktorým bolo vo verejnom záujme vyvlastnené vlastnícke právo vlastníkovi V. k tam uvedeným nehnuteľnostiam v katastrálnom území R., medzi ktorými je i nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX ako parc. č. XXXX v prospech spoločnosti V., s.r.o. pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ v katastrálnom území V., D., F., R., D., H.. Spoločnosť V., s.r.o. v podaní z 22. augusta 2017 požiadala o vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností a zápisu geometrického plánu č. 80/2016 v katastrálnom území R., pričom jej bolo vyhovené dňa 07. septembra 2017. Podľa geometrického plánu č. 80/2016 z 11. januára 2017 pre obec R. na zlúčenie a oddelenie parciel č. XXXX/X, XXXX/X, od XXXX do XXXX/X, XXXX, od XXXX do XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, od XXXX do XXXX/X, podľa ktorého na

liste vlastníctva č. XXXX parc. č. XXXX vo výmere 609 m² zaniká. Ďalším rozhodnutím Okresného úradu Nitra katastrálneho odboru z 20. júna 2018, číslo V 5116/2018 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v katastrálnom území R. k pozemkom registra C KN č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X a č. XXXX v prospech spoločnosti X., s.r.o. na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 05. júna 2018 medzi spoločnosťou V., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou X., s.r.o. ako kupujúcim v znení dodatku č. 1 z 19. júna 2018. Na všetky vyššie uvedené skutočnosti musel prihliadať a správne aj prihliadal prvostupňový správny orgán pri opätovnom rozhodovaní o návrhu z 08. júla 2015 na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015) k parc. č. XXXX v katastrálnom území R., výsledkom čoho bolo zistenie, že štát uplatnil svoje predkupné právo k nehnuteľnosti parc. č. XXXX v katastrálnom území R., ktorá bola uvedená v osvedčení Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky a ktorá následne prešla viacerými zmenami v osobe vlastníka ako i zmenami v údajoch katastra nehnuteľností. Vyjasnenie otázky predkupného práva k nehnuteľnosti pod parc. č. XXXX v katastrálnom území R. konštatoval i najvyšší súd vo svojom rozsudku z 21. novembra 2018, sp. zn. 10Sžrk/7/2018, keď rozhodoval o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku krajského súdu z 08. novembra 2017, č. k. 11S/106/2016-96.

8. Zdôraznil, že prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti má v podstate dve fázy. Zmluva, na základe ktorej má dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je platná po podpísaní jej účastníkmi (ak nie sú iné dôvody jej absolútnej neplatnosti), ale k nadobudnutiu vlastníckeho práva dochádza až vkladom do katastra nehnuteľností (rozsudok najvyššieho súdu sp zn. 1Sžr/15/2012). Z uvedeného vyplýva, že ani žalobkyňa uzavretím kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 nenadobudla vlastnícke právo k tam uvedenej nehnuteľnosti a správny orgán, ktorý konal o návrhu na vklad vlastníckeho práva mal s poukazom na § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. okrem iného skúmať i to, či predávajúci bol dňa 08. júla 2015 oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, respektíve, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou neboli obmedzené, či kúpna zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom a taktiež mal prihliadať na všetky skutočnosti, ktoré existovali v čase jeho rozhodovania (t. j. prvýkrát dňa 31. júla 2015) a mohli by mať vplyv na povolenie vkladu, čo znamená, že vzhľadom na existenciu podkladov, ktoré mu boli doručené dňa 22. júla 2015 mal taktiež preveriť, či sa významná investícia bude nachádzať i na pozemku, ktorý bol predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 a v kladnom prípade k tomuto pozemku vzniklo zo zákona predkupné právo štátu a prvostupňový správny orgán mal pri svojom rozhodovaní dňa 31. júla 2015 túto skutočnosť skúmať. Nakoľko tak neurobil, prokurátor podal proti jeho rozhodnutiu z 31. júla 2015 protest z 15. októbra 2015, o ktorom rozhodol prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 30. októbra 2015, číslo UP 57/2015-7 tak, že vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Nitra z 15. októbra 2015 a svoje rozhodnutie z 31. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. O podanom odvolaní žalobkyne zo 07. decembra 2015 proti rozhodnutiu z 30. októbra 2015 rozhodoval odvolací orgán, t. j. Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, ktorý rozhodnutím z 08. apríla 2020, číslo UPo 30/2015-33 OU-NR-OOP5-2020/000882-33 k: UP 57/2015 (k V 5545/2015) v znení upovedomenia o oprave zo 04. augusta 2020 odvolanie žalobkyne zamietol a vyššie označené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 30. októbra 2015 potvrdil ako vecne správne. Rozhodnutie z 08. apríla 2020 nadobudlo právoplatnosť podľa vyznačenia dňa 30. apríla 2020. Tieto skutočnosti krajský súd zistil z administratívneho spisu, ktorý bol predložený ku konaniu vedenému pod sp. zn. 11S/89/2020, predmetom ktorého bol súdny prieskum vyššie uvedeného rozhodnutia z 08. apríla 2020 na základe správne žaloby žalobkyne.

9. Krajský súd ďalej ako nezákonný nevyhodnotil postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý rozhodujúci o návrhu z 08. júla 2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 opätovne (druhýkrát) rozhodol dňa 29. apríla 2019 tak, že návrh na vklad práva do katastra nehnuteľností zamietol, pričom stalo sa tak ešte predtým, ako odvolací orgán, t.j. Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností dňa 08. apríla 2020 rozhodol o odvolaní žalobkyne zo 07. decembra 2015 proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu z 30. októbra 2015, ktorým prvostupňový správny orgán vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Nitra z 15. októbra 2015 a svoje rozhodnutie z 31. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. Prvostupňový správny orgán teda nepočkal na rozhodnutie v odvolacom konaní o proteste prokurátora, respektíve na jeho právoplatnosť, čo ale žalobkyňa v podanej žalobe ani nenamietala. Vzhľadom na konštantnú rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu (rozsudky sp. zn. 5Sžrk/14/2018, sp. zn. 10Sžrk/8/2018, sp. zn. 4Sžrk/3/2018, sp. zn. 3Sžrk/2/2018) týkajúcu sa rozhodovania o proteste prokurátora v súvislosti s predkupným právom štátu, v tomto postupe nevidel také pochybenie správneho orgánu, ktoré by malo za následok ukrátenie na právach alebo právom chránených záujmoch žalobkyne, respektíve také pochybenie,

ktoré by malo za následok podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy a vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej, pričom podstatné porušenie znamená, že postupom orgánu verejnej správy došlo k odňatiu možnosti účastníkovi riadne konať pred správnym orgánom. Správne preto postupoval i žalovaný ako odvolací správny orgán, keď rozhodnutím z 25. októbra 2019 zamietol odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu z 29. apríla 2019, a to ešte pred tým, ako iný odvolací správny orgán (Okresný úrad Nitra odbor opravných prostriedkov referát katastra nehnuteľností) rozhodnutím z 08. apríla 2020 zamietol odvolanie žalobkyne a rozhodnutie z 30. októbra 2015 (o vyhovení protestu prokurátora a zrušení rozhodnutia z 31. júla 2015) potvrdil ako vecne správne. Krajský súd nevzhladol nijaký zákonný dôvod, pre ktorý by mal byť povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 a návrhu z 08. júla 2015 na vklad práva do katastra nehnuteľností. Nepochybili preto ani správne orgány v konaní v predmetnej veci, teda prvostupňový správny orgán, ktorý rozhodnutím z 29. apríla 2019 zamietol návrh na vklad práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 a ani žalovaný, ktorý rozhodnutím z 25. októbra 2019 rozhodnutie potvrdil. Prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva správne skúmal, či predávajúci mohol dňa 08. júla 2015 (teda v deň vzniku predkupného práva) nakladať s nehnuteľnosťou, či jeho zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou neboli už v uvedený deň obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza, či sa neprieči dobrým mravom a taktiež prihliadal i na skutkové a právne skutočnosti, ktoré popísal v odôvodnení svojho rozhodnutia a dospel k záveru, že vklad práva na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 nemožno povoliť, čo správne konštatoval vo svojom žalobou napadnutom rozhodnutí z 25. októbra 2019 i žalovaný.

10. Ďalej dal krajský súd do pozornosti žalobkyne rozsudok najvyššieho súdu z 28. mája 2020, sp. zn. 2Sžrk/8/2018, v ktorom okrem iného uviedol cit.: „Vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva vo všeobecnosti a účel sledovaný zákonom č. 175/1999 Z. z., ktorým je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva SR (pozri § 1 ods. 1 zák. č. 175/1999 Z. z., dôvodová správa k zákonu č. 175/1999 Z. z., dôvodová správa k zákonu č. 154/2015 Z. z.), dospel kasačný súd k záveru, že zmluvná voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja prednostne ponúknuť tieto pozemky na kúpu štátu. Iba taký výklad § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. môže byť v súlade s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. Neprihliadnutie okresného úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na existenciu predkupného štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., obmedzujúceho zmluvnú voľnosť povinného z tohto predkupného práva pri zamýšľanom prevode dotknutej nehnuteľnosti, ako na skutočnosť, ktorá má vplyv na povolenie vkladu, je podľa kasačného súdu v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. a porušením § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. Uvedené platí aj vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu, keď okresný úrad je povinný skúmať, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“ Nesúhlasil s konštatovaním žalobkyne o chránení záujmu štátu v neprimeranom rozsahu a v rozpore s právnymi predpismi. Postup správneho orgánu, ktorý má oporu v predpisoch procesného a hmotného práva nemožno označiť za nezákonný, chrániaci prednostne záujmy štátu. Navyiac žalobkyňa v podanej žalobe neuviedla také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné jej námietku o porušení zásady rovnosti v preskúmanom správnom konaní a rozhodnutí považovať za odôvodnenú. K potrebe postupovať vo vzťahu k účastníkovi konania predvídateľným spôsobom, súd poukázal na množstvo predchádzajúcich rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sú mu známe z jeho rozhodovacej činnosti a ktoré sa týkali priamo žalobkyne a predkupného práva štátu, pričom správne orgány postupovali i v tejto veci vo vzťahu k žalobkyňi obdobným spôsobom a v intenciách svojich predchádzajúcich rozhodnutí.

11. K námietke týkajúcej sa rozporu s § 3 a § 5 zákona č. 175/1999 Z. z. krajský súd uviedol, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nešpecifikovala, v čom by ňou tvrdený rozpor mal spočívať, respektíve čo by malo byť v rozpore s uvádzanými ustanoveniami zákona. Predkupné právo štátu k predmetnej nehnuteľnosti parc. č. XXXX v katastrálnom území R. vzniklo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., pričom tento zákon automaticky nespája jeho porušenie s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu a vymedzuje len okamih vzniku predkupného práva. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia spája porušenie predkupného práva s absolútnou neplatnosťou a žalovaný poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu, ktoré hovorí o dodatočnej nemožnosti plnenia, pričom z toho dôvodu je potom podľa jej názoru odôvodnenie logicky rozporné a arbitrárne, dôsledkom čoho je porušenie práva na súdnu ochranu. Ani túto námietku žalobkyne nepovažoval súd za dôvodnú

a tvrdenie žalobkyne nezodpovedalo skutočnosti. Prvostupňový správny orgán prvého rovnako ako i žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia v súvislosti s predkupným právom štátu poukázali na rozsudok najvyššieho súdu v konaní pod sp. zn. 10Sžrk/7/2018, v ktorom sa tento súd ako kasačný súd vyjadril k otázke predkupného práva štátu k predmetnej nehnuteľnosti a z tohto právneho názoru správne orgány ako i krajský súd pri rozhodovaní v predmetnej veci vychádzali. V zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. je povinnosťou správneho orgánu preskúmať zmluvu zo všetkých hľadísk uvádzaných v tomto zákonom ustanovení, pričom správny orgán je zároveň povinný prihliadať aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Medzi tieto skutočnosti podľa názoru súdu patrili i zmeny, ku ktorým došlo po začatí katastrálneho konania vedeného pod zn. V 5545/2015 a ktoré sa týkali parc. č. 2842 v katastrálnom území R. (opakovaná zmena vlastníka pozemku, technický zánik pozemku) a ktoré správne orgány v odôvodnení svojich rozhodnutí podrobne opísali. Na tieto zmeny musel prvostupňový správny orgán prihliadať a nepochybne boli dôvodom, pre ktorý nebolo možné vyhovieť príslušnému návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

12. K námietke týkajúcej sa nesprávneho posúdenia nových skutočností súd uviedol, že súdnu konaniu v predmetnej veci predchádzali iné súdne konania, čo vyplývalo z administratívneho spisu. V konaní vedenom pod sp. zn. 11S/77/2016 súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia - oznámenia žalovaného o vybavení podania z 18. januára 2016, číslo OU-NR-OOP5-2016/003196-5 UPo 30/2015-5, ktorým žalovaný žalobkyni oznámil, že jej odvolanie zo 07. decembra 2015 proti rozhodnutiu z 30. októbra 2015, číslo UP 57/2015-7 bolo podané oneskorene, a preto sa s ním nebude zaoberať. Krajský súd rozsudkom zo 07. februára 2018, č.k. 11S/77/2016-119 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. marca 2018) zrušil vyššie uvedené rozhodnutie - oznámenie z 18. januára 2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom v časti o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru z 30. októbra 2015, číslo UP 57/2015-7 žalobu odmietol. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd rozsudkom z 21. januára 2020, sp. zn. 1Sžrk/22/2018 tak, že kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol (rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05. marca 2020). Zo spisu vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 11S/106/2016 súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného z 23. marca 2016, číslo Vo 31/2016-2/To: OU-NR-OOP5-2016/017486-2/To k: V 5545/2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 17. februára 2016, číslo V 5545/2015-12 o zastavení konania. Krajský súd rozsudkom z 08. novembra 2017, č. k. 11S/106/2016-96 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. decembra 2017) zrušil rozhodnutie žalovaného z 23. marca 2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd rozsudkom z 21. novembra 2018, sp. zn. 10Sžrk/7/2018 tak, že kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol (rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14. januára 2019). Z vyššie uvedeného vyplýva, že potom, ako krajský súd vyššie uvedenými rozsudkami zrušil oznámenie žalovaného z 18. januára 2016 ako i rozhodnutie žalovaného z 23. marca 2016 bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu opätovne rozhodnúť o návrhu z 08. júla 2015 na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy, pričom sa tak stalo práve rozhodnutím z 29. apríla 2019, proti ktorému podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol žalobou napadnutým rozhodnutím z 25. októbra 2019 tak, že odvolanie žalobkyne zamietol rozhodnutie z 29. apríla 2019 potvrdil.

13. K prebiehajúcemu konaniu vedenému na krajskom súde pod sp. zn. 11S/259/2016, v ktorom sa žalobkyňa spolu s ďalšími žalobcami správnu žalobou domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného - Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky z 10. októbra 2016, číslo 24929/2016/B624-SV/64203/To vydaného vyvlastňovacím konaním, krajský súd uviedol, že dané konanie nemá a ani nemôže mať vplyv na rozhodovanie o tejto žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného z 25. októbra 2019, ktorým bolo právoplatne ukončené konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k parc. č. XXXX v katastrálnom území R. na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015, nakoľko žalovaný ako odvolací správny orgán svojim rozhodnutím zamietol odvolanie žalobkyne proti prvostupňovému správne rozhodnutiu z 29. apríla 2019 (o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva k parc. č. XXXX v katastrálnom území R.) a toto rozhodnutie potvrdil. Výsledok súdneho konania vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/259/2016 nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť správne konanie vo veci návrhu z 08. júla 2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015 týkajúcej sa parc. č. XXXX v katastrálnom území R. a ani súdne konanie v tejto predmetnej veci, t. j. veci pod sp. zn. 11S/170/2019. Ani po prípadnom zrušení rozhodnutia vydaného vo vyvlastňovacím konaní by žalobkyňa nemohla byť zapísaná ako vlastníčka uvedenej nehnuteľnosti, vzhľadom na to, že táto nehnuteľnosť nebola vyvlastnená z jej vlastníctva (žalobkyňa nebola vlastníčkou nehnuteľnosti v čase bezprostredne predchádzajúcim vyvlastneniu) ako i vzhľadom na vyššie opísané skutočnosti

(opakované zmeny v osobe vlastníka, technický zánik parc. č. XXXX v katastrálnom území R.) vyplývajúce z administratívneho spisu, ktoré existovali v čase rozhodovania správnych orgánov a ktoré teda nebolo možné opomenúť. Na výsledok správneho (katastrálneho) konania v tejto veci nemohlo mať vplyv ani konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/127/2016 (o určenie, že žalobkyňa je ku dňu vyvlastnenia na základe rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky z 18. augusta 2016, číslo OU-NR-OVBP2-2016/032185-53 výlučnou vlastníčkou parc. č. XXXX v katastrálnom území R. o výmere 609 m², v súčasnosti ako súčasť parc. č. XXXX vo výmere 32.009 m²), pretože predmetom katastrálneho konania bol návrh žalobkyne z 08. júla 2015 na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015, číslo 2015/7/8/R./2842 a o tomto návrhu musel správny orgán rozhodnúť.

14. Uzavrel, že postup správnych orgánov pri rozhodovaní v predmetnej veci bol správny a súladný so zákonom. Žalovaný (ako i prvostupňový správny orgán) sa v dôvodoch svojej žalobou napadnutého rozhodnutia z 25. októbra 2019 vysporiadal s existenciou predkupného práva štátu ako i s ďalšími skutočnosťami, na ktoré bolo potrebné prihliadať v katastrálnom konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015. Namietanie zachovania predkupného práva k nehnuteľnosti i voči jej nadobúdateľom a neexistencie dobrej viery týchto nadobúdateľov (v nadväznosti na zápis poznámok o prebiehajúcim súdnom konaní) vyhodnotil aj vzhľadom na zistené skutočnosti a právny názor vyjadrený v rozsudkoch najvyššieho súdu týkajúcich sa predkupného práva štátu a jeho účelu, ako irelevantné.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd správnu žalobu žalobkyne ako nedôvodnú postupom podľa § 190 SSP zamietol.

16. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému a pribratému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

17. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

18. Namietala, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

19. V súvislosti s namietaným porušením práva na spravodlivý proces žalobkyňa namietala formalizmus a nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu, v ktorom krajský súd podľa mienky žalobkyne iba popísal skutkový stav prípadu, citoval ustanovenia právnych predpisov a následne konštatoval, že z uvedených ustanovení „vyplýva“ záver o dôvodnosti rozhodnutia žalovaného, neuviedol, aký je obsah predkupného práva, aké sú prípadné následky spojené s jeho porušením. Ustanovenie § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. predpokladá skúmanie platnosti zmluvy z hmotnoprávných dôvodov, ale i z hľadiska porušenia procesných predpisov, predkupné právo nie je upravené procesnými predpismi, ale predpismi hmotnoprávnymi. Podstatu odôvodnenia súdneho rozhodnutia by mali tvoriť argumenty, ktorými súd podopiera svoj záver, vo všeobecnosti požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia sú vlastne požiadavkami na argumentáciu v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Z rozsudku krajského súdu zrozumiteľne a presvedčivo nevyplýva, prečo súd aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, a prečo ich v konkrétnych okolnostiach posudzovaného prípadu vykladal práve týmto spôsobom. Posudzovanie zákonnosti sa nemôže zakladať len na posúdení formálneho procesu, ale predovšetkým tých skutočností, či správny orgán pri posudzovaní predkupného práva (v intenciách citovaného rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžrk/8/2018) správne posúdil jeho obsah i prípadné následky s ním spojené. S touto skutočnosťou sa krajský súd vôbec nezaoberal. Zo strany krajského súdu nedošlo k subsumpcii skutkového stavu pod relevantné právne normy. Okrem zákona č. 175/1999 Z. z. súd nevenoval pozornosť žiadnym hmotnoprávnym predpisom vzťahujúcim sa na posudzovanú vec. I napriek tomu, že zo strany krajského súdu nedošlo k rozboru hmotnoprávných predpisov, ktorých porušenie je spájané s neplatnosťou zmluvy súd vyslovil záver, že v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. porušenie predkupného práva štátu je takou skutočnosťou, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu. Vzhľadom na dikciu § 31 ods. 1 menovaného zákona, v ktorom sa nachádza neurčitý právny pojem „skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu“, je nevyhnutné zaujať jasný právny záver ohľadne obsahu (vecného) predkupného práva štátu, jeho prípadného vplyvu na platnosť / neplatnosť zmluvy, respektíve či vôbec pripadá do úvahy na predkupné právo nazerať ako na skutočnosť majúcu vplyv na povolenie vkladu, keď ako vecné právo zostáva zachované pre každého ďalšieho nadobúdateľa.

20. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením namietala jednak nesprávne právne posúdenie následkov spojených s predkupným právom štátu a jednak nesprávny právny záver o povinnosti správneho orgánu zaoberať sa predkupným právom štátu. Vo vzťahu k prvej problematike uviedla, že s predkupným právom sa nespája dodatočná nemožnosť plnenia. Pojmové znaky nemožnosti plnenia a jej následky sú upravené v § 575 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), z ktorého vyplýva, že záväzok plniť podľa kúpnej zmluvy by bolo možné splniť aj po dohodnutej dobe. Pokiaľ súd poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu 2Sžrk/8/2018, tak toto rozhodnutie bolo vydané v konaní o posudzovaní zákonnosti protestu a nie v konaní o posudzovaní zákonnosti rozhodnutia o povolení vkladu. Ešte podstatnejšie je, že obsahuje arbitrárne závery nevyplývajúce z hmotnoprávnych predpisov; najvyšší súd pristúpil k takému výkladu právnych noriem, ktorý je v rozpore s princípom zákonnosti, právnej istoty i legitímnych očakávaní účastníka správneho konania. Dodatočná právna nemožnosť plnenia nastáva v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok, teda na základe právneho predpisu, ktorý subjektu zakazuje také správanie, na ktoré by bol v zmysle právneho úkonu povinný. Nemôže sa jednať o také správanie (konanie), ktoré možno odvrátiť inými spôsobilými prostriedkami. Dôležitou skutočnosťou je, že predkupné právo štátu zostáva zachované aj voči nadobúdateľovi. Pokiaľ nespočíva okolnosť vylučujúca plnenie vo faktickom stave, ale v stave právnom, nejde o nemožné, ale o nedovolené plnenie, na ktoré sa vzťahuje § 39 OZ. To môže nastať v prípade dodatočnej zmeny alebo doplnenie právnej úpravy, ktorá bude mať za následok protiprávnosť a z toho rezultujúci zákaz pôvodného predmetu záväzku. Z právnej úpravy § 603 OZ vyplýva, že predkupné právo zostáva zachované voči nadobúdateľovi. Ak z kogentnej právnej úpravy vyplýva, že predkupné právo zostane zachované voči nadobúdateľovi, nemôže sa jednať o takýto zákaz pôvodného predmetu záväzku. Zdôraznila, že sa jedná predovšetkým o predmet záväzku, pričom nie je podstatný subjekt záväzku. Účelom predkupného práva je nadobudnutie predmetu záväzku, pričom je bez významu, či tento predmet nadobudne od pôvodného predávajúceho alebo nadobúdateľa, nakoľko zákon pripúšťa obe tieto možnosti. Podstatnou skutočnosťou je, že predkupné právo v čase podpisu zmluvy medzi sporovými stranami ešte nebolo zapísané v katastri nehnuteľností. Uviedla, že predkupnému právu štátu bol v rozpore s platnými právnymi predpismi priznaný iný obsah i následky než vecnému predkupnému právu patriacemu ktorémukoľvek inému subjektu dokonca s relevanciou vo vzťahu k § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. Takýmto spôsobom sa stalo predkupné právo de facto vyvlastnením, avšak bez reálnej možnosti dotknutého subjektu domôcť sa ochrany a finančnej náhrady za pozemky. Žalobkyňa predmetné pozemky nevlastní a nemá za ne finančnú kompenzáciu. Predmetné pozemky boli v dôsledku rozhodnutia správneho orgánu zapísané opätovne v prospech pôvodného predávajúceho, ktorý ich previedol na základe kúpnej zmluvy na spoločnosť V., s.r.o. a tá pozemky kúpnu zmluvou previedla na spoločnosť V., s.r.o., ktorá následne podala návrh na vyvlastnenie v prospech spoločnosti V., s.r.o., ktorá už predmetné pozemky vlastnila a správny orgán tomuto návrhu vyhovel, pričom finančné prostriedky za vyvlastnenie boli vložené do úschovy súdu.

21. Ďalej poukázala jednak na prebiehajúce konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/127/2016 týkajúce sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy k príslušným nehnuteľnostiam a jednak na konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 11S/259/2016 týkajúce sa vyvlastnenia nehnuteľností (súčasť ktorých tvorili aj tu dotknuté pozemky) v prospech obchodnej spoločnosti V., s.r.o. a pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že otázky, ktoré sú predmetom týchto konaní, nemajú význam pre rozhodnutie v tejto veci, vec nesprávne právne posúdil. Uviedla, že v dôsledku (nezákonného) rozhodnutia správneho orgánu o zamietnutí návrhu na vklad nebola zmluva zavkladovaná, a teda napadnuté rozhodnutie malo vo svojich dôsledkoch zásadný vplyv na hmotnoprávne postavenie účastníka, keďže nenastali vecno-právne následky, t. j. vlastnícke právo nebolo zapísané v katastri. Následne kvôli tomu došlo k ďalším prevodom nehnuteľností, ani jeden z nadobúdateľov však nebol vzhľadom na zapísanú poznámku o súdnom konaní sp. zn. 11S/106/2016 o prieskume zákonnosti rozhodnutia o zastavení vkladového konania dobromyseľným, preto nie je dôvod, aby nadobudnutie nehnuteľností inými subjektami bolo jedným z dôvodov zamietnutia odvolania žalobkyne i zamietnutia správnej žaloby. Rovnako tomu je i v prípade zmien nehnuteľností. Pôvodné rozhodnutie o zastavení vkladového konania bolo zrušené pre nezákonnosť, čo znamená, že všetky následné rozhodnutia stratili svoje opodstatnenie, iný záver by znamenal len formálne zopakovanie administratívneho konania v rozpore s právom na spravodlivý proces. Zároveň sa obnovila vecno-právna dispozícia pôvodného predávajúceho, ktorý je viazaný svojím obligačným prejavom.

22. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym záverom o povinnosti správneho orgánu zaoberať sa predkupným právom štátu žalobkyňa uviedla, že v čase podpisania kúpnej zmluvy predkupné právo nebolo zapísané v katastri nehnuteľností a aj keby bolo zapísané, nie je dôvod, aby naň správny orgán prihliadal keďže jeho porušenie nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu ani dodatočnú

nemožnosť plnenia. V tomto smere aj s odkazom na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1 M Obdo V 16/2006 uviedla, že platnosť právneho úkonu je potrebné posudzovať podľa cit.: „okolností, ktoré existovali v čase jeho urobenia. Právny úkon, ktorý v čase urobenia zodpovedal všetkým zákonným požiadavkám a bol preto platný, sa v dôsledku skutočností, ktoré nastali po jeho vzniku, nemôže dodatočne stať neplatným.“ Rovnako s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/2222/2011 uviedla, že platnosť zmluvy je potrebné posudzovať k okamihu jej uzatvorenia; platné občianske právo nepozná inštitút dodatočnej straty platnosti zmluvy. Ak je zmluva uzatvorená platne, nemôže sa stať neplatnou v dôsledku skutočnosti, ktorá nastane neskôr (ak nejde o tzv. relatívnu neplatnosť). Ak teda predkupné právo štátu nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu ani dodatočnú nemožnosť plnenia, nie je dôvod, aby potom, ako štát preverí jeho existenciu, rozhodol o zamietnutí návrhu na vklad. Rovnako nemožno návrh na vklad zamietnuť ani z dôvodu zmien v katastri, ktoré nastali počas doby, keď sa rozhodovalo o zákonnosti postupu správneho orgánu.

23. Navrhla, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vráti na ďalšie konanie.

III.

24. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo 06. októbra 2021; plne sa stotožnil so závermi plynúcimi z rozsudku krajského súdu a navrhol kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietnuť.

25. Ďalší účastník konania - M. B. sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne nevyjadril.

IV.

26. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná.

27. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

29. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

31. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

32. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

33. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 25. októbra 2019, číslo: VoÚ 59/2019/Pop, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 29. apríla 2019, číslo V-5545/2015. Predmetným rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

34. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., kataster nehnuteľností (ďalej len „kataster“) je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len „právo k nehnuteľnosti“).

35. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., vklad je úkon okresného úradu; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

36. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., práva k nehnuteľnostiam 8) zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z., práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. Podľa § 28 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z., právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu o jeho povolení.

39. Podľa § 29 zákona č. 162/1995 Z. z., vklad podľa § 28 možno vykonať iba na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu.

40. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti (ďalej len „účastník konania“).

41. Podľa § 30 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z., konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania.

42. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

43. Podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z., ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

44. Zákon č. 175/1999 Z. z. upravuje zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii. (§ 1)

45. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z., príslušné ministerstvo vydá osvedčenie o významnej investícii do 15 dní od schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Ak vláda návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii neschváli, príslušné ministerstvo žiadosť zamietne.

46. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., na pozemok a stavby na ňom, na ktorom sa má realizovať významná investícia podľa § 1 ods. 3, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Predkupné právo štátu sa zapíše do katastra nehnuteľností na návrh príslušného ministerstva. Predkupné právo štátu nie je iným právom k pozemkom a stavbám.1d)

47. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 175/1999 Z. z., ak sa schválenie návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou týka len časti pozemku, predkupné právo štátu podľa odseku 5 sa do katastra nehnuteľností zapíše na návrh príslušného ministerstva spolu s geometrickým plánom.

48. Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 175/1999 Z. z., predkupné právo štátu podľa odseku 5 zanikne, ak sa do dvoch rokov odo dňa schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou nevykoná alebo ak sa nezačne vyvlastňovacie konanie.

49. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho, pripojeného administratívneho spisu žalovaného ako aj vlastnej rozhodovacej činnosti mal preukázané, že:

- žalobkyňa listom z 08. júla 2015, doručeným prvostupňovému správne mu orgánu dňa 09. júla 2015, podala návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností [obligatórnu prílohu príslušného návrhu tvorila kúpna zmluva z 08. júla 2015, číslo 2015/7/8/R./2842 uzatvorená medzi ďalším účastníkom konania (M. B.) ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou; predmetom príslušnej kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti / pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území R., na liste vlastníctva XXXX, parcela registra „C“, číslo parcely XXXX, orná pôda vo výmere 609m², spoluvlastnícky podiel 1/1]
- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 31. júla 2015, číslo V 5545/15 návrhu žalobkyne vyhovel a podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. povolil návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností
- následne, na základe podaného protestu prokurátora prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 30. októbra 2015, číslo: UP 57/2015-7 protestu vyhovel a rozhodnutie z 31. júla 2015 o povolení vkladu zrušil [nezákonnosť predmetného rozhodnutia z 31. júla 2015 videl prokurátor primárne v tom, že v čase vydania rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti mal správny orgán prvého stupňa preukázané, že na nehnuteľnosti, ktorá tvorila predmet prevodu existovalo zákonné predkupné právo. Správny orgán mal v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. na túto skutočnosť prihliadnuť,

konanie malo byť podľa § 31a písm. c/ menovaného zákona prerušené a účastníci konania mali byť vyzvaní, aby doložili listiny preukazujúce tú skutočnosť, že štát svoje predkupné právo nevyužil, pričom, ak by túto skutočnosť nepreukázali, bol by to dôvod na zastavenie katastrálneho konania podľa § 31b ods. 1 písm. f/ tohto zákona]

- na odvolanie žalobkyne druhostupňový správny orgán v podaní z 18. januára 2016, číslo OU-NR-OOP5-2016/003196-5 UPo 30/2015-5 označenom ako „odvolanie zo dňa 8.12.2015 - oznámenie o vybavení podania“ žalobkyňa oznámila, že jej odvolanie proti rozhodnutiu z 30. októbra 2015 bolo podané oneskorene

- krajský súd rozsudkom zo 07. februára 2018, sp. zn. 11S/77/2016 neskôr správnej žalobe podanej žalobkyňou vyhovel a rozhodnutie - oznámenie odvolacieho správneho orgánu z 18. januára 2016 zrušil a vec vrátil tomuto orgánu na ďalšie konanie

- najvyšší súd rozsudkom z 21. januára 2020, sp. zn. 1Sžrk/22/2018 kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol

- vzhľadom na zrušenie veci, odvolací správny orgán bol povinný opätovne rozhodnúť o odvolaní podanom žalobkyňou proti rozhodnutiu z 30. októbra 2015

- odvolací správny orgán rozhodnutím z 08. apríla 2020, číslo: UPo 30/2015-33 OU-NR-OOP5-2020/000882-33 k: UP 57/2015 (k V 5545/2015) v znení upovedomenia o oprave zo 04. augusta 2020 odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie z 30. októbra 2015 ako vecne správne potvrdil

- krajský súd rozsudkom zo 16. júna 2021, sp. zn. 11S/89/2020 neskôr správnej žalobe podanej žalobkyňou proti rozhodnutiu z 08. apríla 2020 nevyhovel a správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol

[krajský súd vyhodnotil postup správnych orgánov pri rozhodovaní o proteste prokurátora proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu z 31. júla 2015 ako správny a súladný so zákonom, žalovaný sa v dôvodoch svojho rozhodnutia z 08. apríla 2020 v znení upovedomenia o oprave zo 04. augusta 2020 vysporiadal s existenciou predkupného práva štátu, na ktoré bolo potrebné prihladať v katastrálnom konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy z 08. júla 2015; prokurátor dôvodne podal protest proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva, pričom prvostupňový správny orgán dôvodne tomuto protestu vyhovel a zrušil svoje pôvodné rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností]

- najvyšší správny súd rozsudkom z 31. marca 2022, sp. zn. 5Svk/20/2021 kasačnú sťažnosť podanú žalobkyňou zamietol

- medzitým prvostupňový správny orgán viazaný toho času (t. j. pred podaním správnej žaloby voči oznámeniu o vybavení podania z 18. januára 2016) právoplatným rozhodnutím z 30. októbra 2015, rozhodnutím z 18. januára 2016, číslo: V 5545/2015-7 prerušil konanie o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností a účastníkov katastrálneho konania (žalobkyňa a ďalší účastník konania) pod hrozbou zastavenia konania vyzval, aby v stanovenej lehote doložili listinu preukazujúcu skutočnosť, že štát svoje predkupné právo plynúce mu z § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. nevyužil

- vzhľadom na to, že účastníci katastrálneho konania podľa ich vyjadrení, takouto listinou nedisponovali, prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 17. februára 2016, číslo: V 5545/2015-12 príslušné konanie zastavil

- na odvolanie žalobkyne druhostupňový správny orgán rozhodnutím z 23. marca 2016, číslo: Vo 31/2016-2/To:OU-NR:OOP5-2016/017486-2/To k: V 5545/2015 odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 17. februára 2016

- krajský súd rozsudkom z 08. novembra 2017, sp. zn. 11S/106/2016 následne správnej žalobe podanej žalobkyňou vyhovel a rozhodnutie z 23. marca 2016 zrušil a vec vrátil tomuto orgánu na ďalšie konanie [po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán pochybil, keď účastníkov konania vyzval, aby predložili listinu preukazujúcu, že štát svoje predkupné právo nevyužil, a to z dôvodu, že listinu s uvedeným obsahom mu účastníci katastrálneho konania nemohli predložiť, lebo takouto listinou, respektíve listinou so žiadaným obsahom nedisponovali a ani nemohli disponovať, nakoľko neboli oprávnení takúto listinu vystaviť a túto si mohli vyžiadať len od príslušného orgánu štátu. Listinu so žiadaným obsahom, teda, že štát svoje predkupné právo nevyužíva, respektíve neuplatňuje, účastníci katastrálneho konania teda predložiť nemohli, nakoľko nemohli byť ani pôvodcami takejto listiny; dôvod na postup podľa § 31b ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/1995 Z. z. teda podľa súdu nebol daný]

- najvyšší súd rozsudkom z 21. novembra 2018, sp. zn. 10Sžrk/7/2018 kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol

[v závere rozsudku zároveň dodal, že medzičasom už bola vyjasnená otázka, či si štát predkupné právo k danej nehnuteľnosti aj reálne uplatní, a teda už nie je potrebné v ďalšom konaní túto okolnosť zisťovať, ale bude už bez ďalšieho možné vydanie meritórneho rozhodnutia, teda rozhodnúť o návrhu žalobkyne

na vklad v zmysle § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z., pričom nie je dôvod, aby sa účastníkom konania stal aktuálny vlastník nehnuteľnosti, keďže ide o rozhodnutie o návrhu pôvodného vlastníka (ďalšieho účastníka konania) ako predávajúceho a žalobkyne ako kupujúcej]

- na základe záverov plynúcich z vyššie uvedených rozsudkov odvolací správny orgán rozhodnutím z 05. marca 2019, číslo: Vo 31/2016-23/SI OU-NR-OOP5-2019/001416-23 k: V 5545/2015 odvolaniu žalobkyne podanému proti rozhodnutiu zo 17. februára 2016 o zastavení konania vyhovel a predmetné odvolanie napadnuté rozhodnutie zo 17. februára 2016 zrušil a vec vrátil prvostupňovému správneho orgánu na ďalšie konanie

- prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím z 29. apríla 2019, číslo: V-5545/2015-32 postupom podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 08. júla 2015

[správny orgán zamietol návrh na vklad jednak z dôvodu, že predávajúci p. M. B. nie je vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti a jednak preto, že pozemok, ktorý je predmetom prevodu a je označený ako parcela registra „C“ s parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 609m² nachádzajúci sa v katastrálnom území R. nie je evidovaný v súbore popisných informácií ani v súbore geodetických informácií, nakoľko podľa identifikácie parciel z 08. apríla 2019 je z neho vytvorená parcela registra „C“ s parc. č. XXXX, ostatné plochy o výmere 32009 m², ktorej vlastníkom je obchodná spoločnosť X., s.r.o.]

- na odvolanie žalobkyne žalovaný rozhodnutím z 25. októbra 2019, číslo: VoÚ 59/2019/Pop zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 29. apríla 2019.

50. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalobkyňou v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

51. V súvislosti s namietaným uplatnením predkupného práva zo strany štátu najvyšší správny súd na prvom mieste uvádza, že v čase, kedy prebiehalo predmetné katastrálne konanie (sp. zn. V 5545/2015) bola prvostupňovému správneho orgánu dňa 22. júla 2015 doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 20. júla 2015 o zápis predkupného práva štátu, prílohou ktorého bol zoznam pozemkov podľa katastrálnych území, na ktorých je potrebné vykonať zápis predkupného práva štátu a osvedčenie z 13. júla 2015, číslo 20801/2015-1000-33509 o tom, že stavba „Vybudovanie strategického parku“ je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Z predmetnej žiadosti o zápis predkupného práva štátu a z pripojených listín vyplýva, že vláda Slovenskej republiky uznesením z 08. júla 2015, číslo 401/2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii. Prílohu č. 1 k tomuto osvedčeniu tvoril zoznam pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území D., D., V., R. (medzi ktorými bol uvedený i tu dotknutý pôvodný pozemok registra „C“ ako parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 609 m²). Žiadosť Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 20. júla 2015 o zápis predkupného práva štátu v súlade so zákonom č. 175/1999 Z. z. k tam uvedeným pozemkom bola zaevidovaná na prvostupňovom správneho orgáne pod zn. Z 5113/2015. Táto skutočnosť sporná nie je.

52. V tomto smere je potrebné poukázať na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, v zmysle ktorej konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom okresný úrad ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z. z. posudzuje skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad (§ 31 ods. 3 menovaného zákona). V zmysle § 31 ods. 1 zákona okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná vôľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, zákon neobchádza alebo sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 5 Správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny

orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležité objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Účelom konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je kontrola dodržania zákonných podmienok pri nakladaní s nehnuteľnosťami. Zjednodušene možno povedať, že okresný úrad má vo vkladovom konaní skúmať platnosť zmluvy, zmluvnú voľnosť a oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou. Nakoľko je okresný úrad povinný zistiť presne a úplne skutkový stav veci, prihliada aj na iné skutkové a právne skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na povolenie vkladu. Okresný úrad zároveň posudzuje uvedené skutočnosti ku dňu vydania rozhodnutia o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (pozri napríklad rozsudok najvyššieho súdu z 25. novembra 2009, sp. zn. 6Sžo/49/2009). Z uvedeného vyplýva, že okresný úrad skúma, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva vo všeobecnosti a účel sledovaný zákonom č. 175/1999 Z. z., ktorým je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky (pozri § 1 ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z., dôvodovú správu k zákonu č. 175/1999 Z. z., dôvodovú správu k zákonu č. 154/2015 Z. z.), je zmluvná voľnosť vlastníkov pozemkov, ku ktorým sa viaže zákonné predkupné právo štátu (§ 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z.) obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja tieto prednostne ponúknuť na kúpu štátu. Neprihliadnutie katastrálneho úradu v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností na existenciu inštitútu zákonného predkupného práva štátu, ktoré obmedzuje zmluvnú voľnosť povinného subjektu, je v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. a porušením zákona č. 162/1995 Z. z., a to i vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo ex lege až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (pozri napríklad rozsudky z 18. mája 2018, sp. zn. 6Sžrk/3/2018, z 30. mája 2018, sp. zn. 3Sžrk/5/2017, z 19. júna 2018, sp. zn. 10Sžrk/8/2017 všetky v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 05. februára 2019, sp. zn. III. ÚS 51/2019). S týmto záverom sa stotožnil tiež najvyšší správny súd v rozsudku z 31. marca 2022, sp. zn. 5Svk/20/2021 vydanom v tomto katastrálnom konaní v rámci súdneho prieskumu rozhodnutia z 08. apríla 2020, číslo: UPo 30/2015-33 OU-NR-OOP5-2020/000882-33 k: UP 57/2015 (k V 5545/2015) v znení upovedomenia o oprave zo 04. augusta 2020. K rovnakému záveru dospel najvyšší súd aj v rozsudku z 28. mája 2020, sp. zn. 2Sžrk/8/2018, ktorého správnosť namietala žalobkyňa v kasačnej sťažnosti. Len pre úplnosť najvyšší správny súd dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením z 22. septembra 2020, sp. zn. I. ÚS 431/2020 ústavnú sťažnosť účastníka konania, vystupujúceho čo do posúdenia predkupného práva v porovnateľnej situácii ako žalobkyňa v tu prejednávanej veci, podanú proti rozsudku sp. zn. 2Sžrk/8/2018, odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

53. Rovnako najvyšší správny súd odkazuje na závery plynúce z rozsudku najvyššieho súdu vydaného z 21. novembra 2018, sp. zn. 10Sžrk/7/2018 v tomto katastrálnom konaní v rámci súdneho prieskumu rozhodnutia z 23. marca 2016, číslo: Vo 31/2016-2/To:OU-NR:OOP5-2016/017486-2/To k: V 5545/2015, ktorým odvolací správny orgán odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 17. februára 2016, číslo: V 5545/2015-12 o zastavení konania. Najvyšší súd uviedol, že v danom prípade nenastala absolútna neplatnosť právneho úkonu - predmetnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, pretože podmienky platnosti sa skúmajú vždy ku dňu uzavretia zmluvy. V čase uzavretia zmluvy neexistovala právna úprava brániaca realizácii predmetu zmluvy. Táto situácia nastala dodatočne, po uzavretí zmluvy, ale v čase pred rozhodnutím o vklade. Správny orgán musí rešpektovať platný a účinný právny stav vyplývajúci i z právnych predpisov, ktoré nadobudnú účinnosť k času jeho rozhodovania, a ktoré nepravou retroaktivitou zasahujú do právneho vzťahu. Správny orgán musí rešpektovať právny stav vyplývajúci z verejnoprávnych predpisov. Najvyšší súd uvedenú situáciu vyhodnotil ako dodatočnú právnu nemožnosť plnenia, ktorá objektívne nastala pred rozhodnutím o vklade. Zákonné predkupné právo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. spôsobuje s účinkom nepravnej retroaktivity dodatočnú právnu nemožnosť plnenia zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na ktorú skutočnosť správny orgán rozhodujúci o návrhu na vklad je podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. povinný prihliadať. V obdobnom zmysle sa vyjadril najvyšší súd v rozsudku z 30. mája 2018, sp. zn. 3Sžrk/5/2017, prípadne v rozsudku z 05. mája 2020, sp. zn. 4Sžrk/2/2019 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. septembra 2020, sp. zn. II. ÚS 425/2020. Za tohto stavu potom aj odkaz žalobkyne na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 1 M Obdo V 16/2006 a Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/2222/2011 vymedzujúce tzv. dodatočnú stratu platnosti zmluvy je neopodstatnený.

54. Najvyšší správny súd ďalej poukazuje na to, že najvyšší súd už vo vyššie zmieňovanom rozsudku sp. zn. 10Sžrk/7/2018 uviedol, že nakoľko medzičasom už bola vyjasnená otázka, či si štát predkupné právo k danej nehnuteľnosti aj reálne uplatní, nie je už potrebné v ďalšom konaní túto okolnosť zisťovať, ale bude už bez ďalšieho možné vydanie meritórneho rozhodnutia, teda rozhodnúť o návrhu žalobkyne na vklad v zmysle § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z., pričom nie je dôvod, aby sa účastníkom konania stal aktuálny vlastník nehnuteľnosti, keďže ide o rozhodnutie o návrhu pôvodného vlastníka (ďalšieho účastníka konania) ako predávajúceho a žalobkyne ako kupujúcej. Za tohto stavu potom (po vrátení veci) prvostupňový správny orgán mal rozhodnúť na podklade pôvodného návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 08. júla 2015, doručeného prvostupňovému správne mu orgánu dňa 09. júla 2015, obligatórnu prílohu ktorého tvorila kúpna zmluva z 08. júla 2015, číslo 2015/7/8/R./2842 uzatvorená medzi ďalším účastníkom konania (M. B.) vystupujúcim v hmotnoprávnej pozícii ako predávajúci a žalobkyňou ako kupujúcou; predmetom príslušnej kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti / pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území R., na liste vlastníctva XXXX, parcela registra „C“, číslo parcely XXXX, orná pôda vo výmere 609m², spoluvlastnícky podiel 1/1.

55. Nadväzne na uvedené, najvyšší správny súd poukazuje na to, že v rámci katastrálneho konania (konkrétne v rámci vkladového konania) príslušný správny orgán (aktuálne okresný úrad, katastrálny odbor) posudzuje komplexne skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, respektíve na rozhodovanie o návrhu na vklad. V tomto konaní takto úzko špecializovaný správny orgán skúma, či sú splnené procesné, ako aj hmotnoprávne podmienky na povolenie vkladu do katastra nehnuteľností, t. j. či sú splnené procesné, ako aj hmotnoprávne podmienky na vykonanie zápisu vzniku, zmeny alebo zániku vecného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, ktoré sa do katastra nehnuteľností zapisuje formou vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie orgánu katastra o povolení vkladu, o zastavení konania alebo o zamietnutí vkladu. Predovšetkým v súlade s § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Keďže zároveň správny orgán rozhoduje o návrhu na vklad podľa skutkového a právneho stavu ku dňu vydania rozhodnutia o tomto návrhu, potom tak samotná kúpna zmluva musí byť v súlade s katastrálnym operátom ako aj existencia oprávnenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby nakladať s nehnuteľnosťou musia byť dané k okamihu rozhodovania orgánu katastra o konkrétnom návrhu na vklad.

56. V tomto smere možno za zásadnú a nespornú skutkovú okolnosť majúcu podstatný vplyv aj na samotný prvostupňový správny orgán a jeho postup v rámci rozhodovacieho procesu podľa § 28 a nasl. zákona č. 162/1995 Z. z. považovať tú skutočnosť, že po zrušení prvostupňového správneho rozhodnutia z 31. júla 2015, číslo V 5545/15 (o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne) rozhodnutím z 30. októbra 2015, číslo UP 57/2015-7 bol ako vlastník parc. č. XXXX v katastrálnom území R. opätovne zapísaný jej pôvodný vlastník M. B., ktorá skutočnosť vyplývala z príslušného listu vlastníctva č. XXXX z 18. januára 2016 a zo 17. februára 2016. M. B. ako predávajúci uzavrel kúpnu zmluvu č. 30203/5123/2015/R./007/2962 dňa 03. marca 2016 so spoločnosťou V., s.r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej bola parc. registra C KN č. XXXX v spoluvlastníckom podiele predávajúceho 1/1. Prvostupňový správny orgán (Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor) rozhodnutím z 10. júna 2016, číslo V 3630/16 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v katastrálnom území R. zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok registra C KN parc. č. XXXX v prospech spoločnosti V., s.r.o. na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy. Ďalším rozhodnutím z 24. júna 2016, číslo V 6219/16 prvostupňový správny orgán povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností i k nehnuteľnostiam v katastrálnom území R. zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, medzi ktorými bol i pozemok registra C KN parc. č. XXXX v prospech spoločnosti V., s.r.o. na základe kúpnej zmluvy č. 20160027 z 21. júna 2016 uzavretej medzi spoločnosťou V., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou V., s.r.o. ako kupujúcim. Súčasťou administratívneho spisu je i právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky o vyvlastnení z 18. augusta 2016, číslo OU-NR-OVBP2-2016/032185-53, ktorým bolo vo verejnom záujme vyvlastnené vlastnícke právo vlastníkovi V., s.r.o. k tam uvedeným nehnuteľnostiam v katastrálnom území R., medzi ktorými je i nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX ako parc. č. XXXX v prospech spoločnosti V., s.r.o. pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ v katastrálnom území V., D., F., R., D., H.. Spoločnosť V., s.r.o. následne v podaní z 22. augusta 2017 požiadala o vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností a zápisu geometrického plánu č. 80/2016 v katastrálnom území R., ktorý riešil zlúčenie a oddelenie parciel

pod budúcimi stavebnými objektmi v k. ú. R.. Podľa geometrického plánu evidovaného pod číslom 80/2016 z 11. januára 2017 pre obec R. na zlúčenie a oddelenie parciel č. XXXX/X, XXXX/X, od XXXX do XXXX/X, XXXX, od XXXX do XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, od XXXX do XXXX/X., podľa ktorého na liste vlastníctva č. XXXX parcela č. XXXX vo výmere 609 m² zaniká. Ďalším rozhodnutím Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor z 20. júna 2018, číslo V 5116/2018 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v katastrálnom území R. k pozemkom registra C KN č. XXXX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX v prospech spoločnosti X., s.r.o. na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 05. júna 2018 medzi spoločnosťou V., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou X., s.r.o. ako kupujúcim v znení dodatku č. 1 z 19. júna 2018.

57. Vzhľadom na takto zistený a preukázaný skutkový stav v kontexte na skutočnosti obsiahnuté v bode 55 tohto rozsudku, najvyšší správny súd uvádza, že jednou z povinností prináležiacich prvostupňovému správneému orgánu skúmajúc splnenie podmienok na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bola i povinnosť preskúmať jednak, či je prevodca oprávnený nakladať s prevádzanou nehnuteľnosťou (v tomto prípade sa jednalo o pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území R., na liste vlastníctva XXXX, parcela registra „C“, číslo parcely XXXX, orná pôda vo výmere 609m², spoluvlastnícky podiel 1/1) a jednak preskúmať, či prevádzaná nehnuteľnosť je evidovaná v súbore popisných a geodetických informácií. K osobe predávajúceho bolo nesporne preukázané, že v čase kedy prvostupňový správny orgán rozhodoval o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predávajúci už nebol vlastníkom predmetného pozemku, a teda nemohol s ním disponovať (pozri § 123 OZ). V poslednom štádiu príslušný okresný úrad, katastrálny odbor, rozhodnutím z 20. júna 2018, číslo V 5116/2018 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území R. k pozemkom registra C KN č. XXXX (ktorá vznikla zlúčením viacerých parciel medzi ktoré patrila i tu dotknutá parcela č. XXXX), XXXX/X, XXXX/X a XXXX v prospech spoločnosti X., s.r.o. na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 05. júna 2018 medzi spoločnosťou V., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou X., s.r.o. ako kupujúcim v znení dodatku č. 1 z 19. júna 2018. Čo sa týka samotného predmetu prevodu, teda pozemku nachádzajúceho sa v katastrálnom území R., na liste vlastníctva XXXX, parcela registra „C“, číslo parcely XXXX, orná pôda vo výmere 609 m², spoluvlastnícky podiel 1/1, najvyšší správny súd mal preukázané, že predmetná parcela číslo XXXX bola zameraná geometrickým plánom z 11. januára 2017, číslo 80/2016 a bola zlúčená do parcely registra CKN s parc. č. XXXX - ostatné plochy o výmere 32009 m², ktorej vlastníkom je už vyššie zmieňovaná obchodná spoločnosť X., s.r.o. Z uvedeného teda vyplýva, že pozemok, ktorý bol predmetom prevodu technicky zanikol a údaje, ktoré ho definovali v príslušnej kúpnej zmluve v čase rozhodovania správneho orgánu stratili svoju aktuálnosť, respektíve platnosť.

58. V súvislosti s poukazom žalobkyne na konanie vedené pod sp. zn. 11S/259/2016 v rámci ktorého sa žalobkyňa spolu s ďalšími žalobcami správnou žalobou domáha zrušenia rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 10. októbra 2016, číslo 24929/2016/B624-SV/64203/To, ktorým tento orgán potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 18. augusta 2016, číslo OU-NR-OVBP2-2016/032185-53, ktorým bolo vo verejnom záujme vyvlastnené vlastnícke právo vlastníčkovi V., s.r.o. k tam uvedeným nehnuteľnostiam v katastrálnom území R., medzi ktorými je i nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX ako parc. č. XXXX v prospech spoločnosti V., s.r.o. pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ v katastrálnom území V., D., F., R., D., H., najvyšší správny súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že výsledok súdneho konania vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/259/2016 nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť správne konanie vo veci návrhu z 08. júla 2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa parc. č. XXXX v katastrálnom území R. a ani súdne konanie v tejto predmetnej veci. Ani po prípadnom zrušení rozhodnutia vydaného vo vyvlastňovacom konaní by žalobkyňa nemohla byť zapísaná ako vlastníčka uvedenej nehnuteľnosti, vzhľadom na to, že táto nehnuteľnosť nebola vyvlastnená z jej vlastníctva (žalobkyňa nebola vlastníčkou nehnuteľnosti v čase bezprostredne predchádzajúcim vyvlastneniu) ako i vzhľadom na opakované zmeny v osobe vlastníka a tiež technický zánik parc. č. XXXX v katastrálnom území R.. Tiež na výsledok správneho (katastrálneho) konania v tejto veci nemôže mať vplyv ani konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/127/2016 (o určenie, že žalobkyňa je ku dňu vyvlastnenia na základe rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky z 18. augusta 2016, číslo OU-NR-OVBP2-2016/032185-53 v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 10. októbra 2016, číslo 24929/2016/B624-SV/64203/To výlučnou vlastníčkou parc. č. XXXX v katastrálnom území R. o výmere 609 m², v súčasnosti ako súčasť parc. č. XXXX vo výmere 32.009 m²), pretože predmetom katastrálneho konania bol návrh žalobkyne z 08. júla 2015 na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy a o tomto návrhu musel správny orgán rozhodnúť. Navyše najvyšší správny súd má preukázané, že príslušný

návrh žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bol rozsudkom z 02. marca 2021, sp. zn. 15C/127/2016 zamietnutý.

59. K námietke žalobkyne o nepreskúmateľnosti rozsudku krajského súdu, najvyšší správny súd uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Vo svetle takto prezentovaných záverov možno potvrdiť, že krajský súd sa plne stotožnil s vecnými dôvodmi obsiahnutými v prvostupňovom správnom rozhodnutí ako aj v rozhodnutí žalovaného, konal v medziach svojej právomoci, primerane rozumným a v okolnostiach veci postačujúcim spôsobom reflektoval na žalobkyňou vznesené tvrdenia, na prerokovaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, aplikoval k tomu príliehajúcu ustálenú judikatúru najvyššieho súdu a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, prieskumnému konaniu zodpovedajúcim spôsobom aj primerane odôvodnil.

60. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok krajského súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

61. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobkyňi, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP). Ďalšiemu účastníkovi konania náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

62. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.